

بررسی معماری پایدار در خانه ایرانی

الهام عباسی

مدرس دانشکده فنی حرفه ای سما ، دانشگاه آزاد اسلامی ، کازرون ، فارس ، Elham.abbasi7@gmail.com

چکیده

یکی از صفات ممیزی اساسی یک خانه ایرانی ، درونگرایی محسوب شده ، به نظر می رسد صفتی است که برحسب مقتضیات اقلیمی یا جهانی و فرهنگ قوم ایرانی به معماری خانه افزوده شده و یا شاید عنصر بنیادی و جهت اساسی پدید آمدن خانه است ؛ اما در کل ، به علت ماندگاریش می توان آن را به عنوان یکی از عوامل پایدار یک خانه قلمداد کرد . در این مقاله ابتدا به اهداف پایداری می پردازد و بعد از آن به مقایسه خانه که در گذشته اصالت ، پایداری داشته ولی به تدریج جای خود را به مسکن داده است ؛ که باعث تضعیف تعاملات اجتماعی و ... گردیده است مورد بررسی قرار گرفته است و در انتهای این نوشتار نقش کلیدی اقلیم که باعث صرفه جویی در اقتصاد ، انرژی ، ... می شود و راه کارهای آن را ارائه می نماید تا نواقص طراحی امروزی را در یافته و خط مشی کامل تری را پیشنهاد می دهد . معماری پایدار ریشه های ماندگاری دارد و با جستجو درباره معضلات پیش روی ماوای انسان معاصر و راه حل آن در خانه پایدار ، نقش اقلیم را هر چه بیشتر آشکارتر می گردد . در نظر گرفتن نقش انسان و همچنین طراحی اقلیمی به عنوان یک فرآیند که منجر به پایداری می گردد ، از نکات مهم در رابطه انسان ، خانه با آسایش فیزیکی می باشد .

تحقیق حاضر از نظر هدف کاربردی و از نظر شیوه این پژوهش مبتنی بر گردآوری اطلاعات ، مطالعات کتابخانه ای است و رویکردی توصیفی دارد . نتایج به دست آمده از این پژوهش با هدف معماری پایدار به اصطلاح به رابطه انسان و خانه می پردازد .

واژه های کلیدی : پایداری ، خانه ، مسکن ، حیاط مرکزی ، اقلیم